

Beldurrez geldi dediñ
 Jantzi gabetanik
 Bota zuen bezala
 Amak sabeletik.
 Nola zituzten chispak
 Lapurrak berekin,
 Ill eta joan ziraden
 Diruak arturik,
 Ukitu ere gabe
 Bestea utzirik.
 Au ikusi ondoren

Bigarren mandoak,
 Esan omen zituen
 Itz onelakoak:
 Deabru echeraño
 Bijoa jantzia
 Laburtu bear badu
 Onela bizia;
 Naiago det eraman
 Askoz garagarra,
 Ezen ez urre zama
 Edo naiz zillarra.

ADISKIDE BI ETA ARTZA.

Adiskide andi bi
 Dijoaz bidean,
 Elkarrekin itzketan
 Umore onean:
 Artz andi bat zaiote
 Basotik irteten:
 Ikaraz arbolara
 Bata da igotzen,
 Bestea gelditzen da
 Gaişoa bakarrik,
 Artz andiari eziñ
 Arpegi emanik.
 ¿Zér egiñ onelako
 Estutasunean?
 Illa balitz bezala
 Jartzen da lurrean:
 Nola artzak ez duen
 Gorputz illik jaten,
 Usai egiñ ondoren
 Da aurrera joaten.
 Bereala jachitzen
 Da arbolakoa,

Eta lagunagana
 Lasterka an dijoa:
 Adiskidea, dio,
 Chit det nik atsegiñ
 Zu emen arkitzea
 Osasunarekiñ;
 ¿Zér ikarak ditudan
 Zugatik eraman,
 Beldurrez zu noiz artzak
 Bear zinduen jan!
 Išillik belarrira
 Dizu ark itz egiñ;
 Zer esan ote dizun
 Nai nuke nik jakiñ.
 Ara zer esan diran
 Artzak belarrira:
 Munduan adiskide
 Mota asko dira;
 Ez dezu artu bear,
 Jakizu gaurdandik,
 Zure adiskidetzat
 Gizon beldurtirik.